at den Forskjel, hvorom der er Spørgsmaal med Hensyn til den foreslaaede Beskatning af Bornholms Hartkorn og det øvrige Lands Hartkorn, i sig selv virkelig er meget ringe; den er ikke fuldt 5 Sk. Det ærede Medlem sagde, at nøiagtig udregnet vilde 16 Sk. for hver Tønde dansk Hartkorn give 11 1/45 Sk. for hver Tønde bornholmsk Hartkorn, men jeg veed dog ikke, om dette er rigtigt. For mig staar det, som om Forskjellen vil blive 11,45 Sk.; men den er ialfald ikke stor, og dette er altsaa temmelig ligegyldigt. Jeg synes ikke, der er Anledning til at gjøre mange Indvendinger derimod, naar det ligger klart for, at man ved at beskatte det bornholmske Hartkorn alene med 11 og en Brøkfilling sandsynligvis — eller jeg kan sige sikkert — ikke vil faae et saa stort Beløb ind, som vil være nødvendigt til at forskaffe de fornødne Heste, der ved Hærloven ere foreskrevne til Øvelserne hvert eller hvert andet Aar. Det ærede Medlem foreslog en Udvei; men han maa undskylde, at jeg ikke kan følge ham. Det ærede Medlem sagde, at naar vi kunde skaffe Heste til Artilleriøvelserne, kunde vi lade os nøie dermed og slaa en Streg over Rytteriet; dette har i flere Aar ikke havt Øvelser, og vi kunde godt lade det vedblive saaledes for Resten af Tiden, idet det ærede Medlem antog, at man ved Hærlovens Revision vilde komme til at stryge Rytteriet aldeles paa Bornholm. (Kofod: Jeg haabede det!) Ja, det ærede Medlem haabede, at man vilde komme til at stryge Rytteriet paa Bornholm; men jeg tror, at en Krigsminister vilde handle meget uforstandigt, dersom han vilde indrette hele sin Virksomhed efter alle de Forventninger og Forhaabninger, der kunne knytte sig til Hærlovens Revision; thi han vilde, naar denne Revision skulde foretages, have bragt et fuldkomment Kaos tilveie; ja, han vilde endog gjøre sig skyldig i Pligtovertrædelse, idet han baade skal og maa rette sig efter Lovens Bydende. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem i, at Rytteriet paa Bornholm ikke skulde kunne finde anden Anvendelse end netop til Ordonnantstjeneste. Jeg har ikke personlig været paa Bornholm; jeg har lært i min Ungdom, at Bornholm er et Klippeland; men desuagtet tror jeg, at der i Tilfælde af Krig kan findes en ikke ringe udstrakt Brug af Rytteriet til Kystbevogtning og ialfald til at bringe Efterretninger fra Kysten til den Høistbefalende om fjendtlige Skibes Nærmelse, Forsøg paa Landgang osv., hvorved Rytteriet faar en større Betydning i Krigstid, end det ærede Medlem formodede. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde en Indvending mod Lovforslaget, som generede mig noget mere end de andre Indvendinger, der ere fremkomne. Det er ganske vist ikke fuldkommen korrekt at lægge en Afgift paa det Hartkorn paa Bornholm, som ikke tidligere har baaret nogen Naturalbyrde, og jeg har ogsaa været noget betænkelig ved at foreslaa dette, da Lovforslaget var under Udarbeidelse; men jeg kan ikke negte, at jeg har trøstet mig med, at Byrden i og for sig var saa overordentlig ubetydelig, at man kunde forsvare at lægge den paa dette Hartkorn fremfor at foreslaa en partiel Beskatning af Hartkornet paa Bornholm. Der var ganske vist en anden Udvei, som det ærede Medlem paaviste, nemlig at give det Hartkorn, der kom til at bære Byrden, et Vederlag derfor ved en Kapitaludbetaling, hvorved Skatteforhøielsen kom til at svare til den aarlige Rente af Kapitalen. Det er et Spørgsmaal, som skal blive taget under nærmere Overveielse ved Lovens videre Behandling her paa Rigsdagen, og jeg antager ikke, at Sagen, dersom man vil gaa ind derpaa, vil møde nogen Vanskelighed fra Finantsministerens Side, idet den Sum, hvorom der vil blive Spørgsmaal, efter hvad jeg antager, vil blive meget ubetydelig, om der end formodentlig vil blive Spørgsmaal om en kontant Udbetaling, idet man vel neppe vil komme til at udstede Obligationer for dette Beløb som ved den tidligere Hartkornsfrigjørelse. Naar man